

cietats mèdiques a Anglaterra, digué el següent: "Quan a l'acció corporativa en el progrés de la Medicina, fins 1731, la "Royal Society" i el "Royal College of Physicians" foren les úniques societats existents. El mateix any esmentat es creà a Edimburg la primera societat exclusivament mèdica en el modern sentit de la paraula. El prefaci del primer volum de les seves *Transactions* no deixa lloc a cap dubte de les raons de la seva fundació, car en ell són explícitament referides les causes que es redueixen a les següents: l'estatut de la "Royal Society" no permet, pels motius de la seva constitució, diferents accions que un pla ben calculat pel millorament de la medicina admet fàcilment, i segon, la creença de què una recopilació d'observacions totalment referides a la Medicina seria el mitjà més efectiu de fer-la progressar. No és que la Medicina fos mala companya, de les altres ciències, però hom creia que aniria millor sola. El canvi fou momentani, car significava, no sols la separació de la Medicina, del cos general de la ciència, sinó lliurar-la als qui primàriament no estaven dedicats a la recerca científica, i com a conseqüència inevitable d'això esdevingué que el principal objecte de les societats mèdiques era la difusió dels coneixements adquirits i no la recerca de fets nous. Escòcia assenyala el camí cap a l'evolució fins a les societats mèdiques modernes, organitzant, a exemple d'Holanda, l'any 1728, una escola mèdica d'ensenyament clínic pràctic, i els fundadors, mestres de l'escola, pretenien de fer sentir llur veu més enllà dels límits de la institució. El propòsit fonamental de la societat era la publicació d'escrits mèdics, sense llegir-los o discutir-los davant la societat.

"En 1752, Londres seguí constituint la seva primera societat mèdica, sota la influència escocesa; Fothergill, el fundador, havia estat deixeble a Edimburg. Com la seva companya escocesa, la societat de Londres, el nombre de quals membres era limitat a uns quants metges i cirurgians d'hospitals, es dedicà a la publicació de treballs mèdics.

"Aquestes societats visqueren poc en la seva forma original, i la d'Edimburg, incloent la filosofia i la literatura, es convertí en la "Philosophical Society" i més tard en la "Royal Society", l'any 1783. El mateix any moria de mort natural la societat de Londres, desapareguts els seus pun-

tals Fothergill i Hunter, sense que l'estímul d'un banquet anyal entre els membres pogués vivificar-la. Potser la seva desaparició fou precipitada per un dels seus fins que excloïa "tot el que significués una tendència a exhibir l'erudició i les preferències de l'autor ans que proposar-se el progrés mèdic". A aquesta societat en seguí una altra, formada per un grup de membres del "College of Physicians", l'any 1767, els quals es proposaren reunir-se i llegir treballs, aplegats després en volums, el darrer dels quals es publicà en 1820. Harvey donà les normes de la dita societat. Encara pot seguir-se ara amb profit una suggestió apareguda en el primer dels volums: "És de desitjar—diu l'autor del prefaci—que hom no es limiti a exposar només els seus casos que han tingut èxit. Un metge que tingués molta experiència podria escriure comunicacions utilíssimes si tingués el coratge de relatar els mètodes de tractament que han estat inefectius o danyosos". L'amagar els errors o fracassos està, per dissort, molt estès entre els autors mèdics i és un caràcter gairebé general de l'ensenyament clínic amb perjudici veritable de l'augment dels coneixements mèdics.

"En parlar de les primeres societats mèdiques del Regne Unit, hom ha de tornar a Edimburg per veure la primera societat d'estudiants de medicina, on un grup d'ells s'aplegà en 1734 per assistir-se mútuament en llurs estudis. En 1737 s'organitzaren formalment en societat, que anà creixent fins a tenir estatge social propi, i en 1778 esdevingué la "Royal Medical Society of Edimburg". Aquesta societat tingué un cert avantatge sobre la seva predecessora, car organitzà reunions periòdiques on es discutien comunicacions de caràcter mèdic. Essent l'associació formada primer per estudiants. Escòcia pot vantar-se d'haver tingut la primera societat escolar, a la qual seguí molt més tard la primera fundada a Londres, (1771) que fou la "Physical Society of Guy's".

COMUNICACIO I COMPANYIA MEDIDQUES

Com resum de la conferència, el Dr. Crawford parlà de la relació i l'esperit de companyonia entre els metges, apuntant suggestions interessants.

Diu l'autor: